

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัยที่ ๒ เรื่อง

ต้นแบบผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มน้ำหมักจากเมล็ดข้าวม่วง

Prototype Beverage Products of Fermented Purple Rice Grains

จัดทำโดย

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.ดำเนิน กาละดี
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเทือง โชคประเสริฐ

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการผลิตเครื่องดื่มน้ำหมักจากเมล็ดข้าวกล้าที่เหมาะสมจากเมล็ดข้าวกล้า 3 พันธุ์ คือ พันธุ์ดอยสะเก็ด พันธุ์ดอยมูเซอ และพันธุ์พะเยา ทำการเพาะงอกและหุงสุก จากนั้นปั่นผสมจนละเอียดด้วยอัตราส่วนข้าวต่อน้ำโดยน้ำหนักเป็น 4 ระดับ คือ 25:75, 30:70, 35:65, และ 40:60 เติมน้ำตาลซูโครสร้อยละ 5 และน้ำตาลแลคโตสร้อยละ 5 เติมห่วงเชื้อจุลินทรีย์ *Streptococcus thermophilus* และ *Lactobacillus delbruckii* ssp. *Bulgaricus*; YC-380- YO-FLEX[®] หมักบ่มที่ 42 °ซ 18 ชั่วโมง ทำการตรวจสอบความคงตัวโดยวัดการตกตะกอนในเวลา 15 วัน พบว่า ที่อัตราส่วนของข้าวต่อน้ำ 40:60 มีความคงตัวในการเก็บรักษาโดยไม่ตกตะกอน และได้ใช้อัตราส่วนดังกล่าวทำผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มน้ำหมักจากข้าวกล้าทั้ง 3 พันธุ์ ในที่นี้จะเรียกว่าโยเกิร์ตข้าวกล้า นำไปทดสอบความชอบ/การยอมรับของผู้บริโภค ด้วยวิธีการให้คะแนนความชอบ 9 ระดับ (nine-box hedonic scale) ผลปรากฏว่าผลิตภัณฑ์โยเกิร์ตจากข้าวกล้าดอยสะเก็ดมีคะแนนความชอบโดยรวมเฉลี่ย 7.37 (ชอบปานกลาง) และผู้บริโภคมีความสนใจที่จะซื้อผลิตภัณฑ์ร้อยละ 72 ผลิตภัณฑ์ที่ได้มีปริมาณโปรตีน ไขมัน เกลือ โซเดียม และคาร์โบไฮเดรต ร้อยละ 3.32, 1.09, 0.87, 0.73 และ 19.1 ปริมาณน้ำตาลรีดิวซ์ร้อยละ 4.26 ปริมาณกรดแลคติกร้อยละ 0.63 ค่า pH 3.9 ปริมาณโครีฟอร์มแบคทีเรียน้อยกว่า 3 MPN/g และปริมาณยีสต์และรา น้อยกว่า 100 CFU/g ซึ่งปริมาณจุลินทรีย์มีคุณภาพ มาตรฐานตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 289) พ.ศ. 2548 เรืองนมเปรี้ยว และผลิตภัณฑ์โยเกิร์ตข้าวกล้ายังคงมีปริมาณจุลินทรีย์แลคติกตามมาตรฐาน (มากกว่า 7 log CFU/g) ตลอดอายุการเก็บรักษานาน 15 วัน ที่อุณหภูมิ 4 °ซ

คำสำคัญ: จุลินทรีย์แลคติก, YC-380, โยเกิร์ตข้าวกล้า, น้ำตาลแลคโตส

Abstract

The objective of this research aimed to study the optimum ratio of grain to water in fermented purple rice grains for beverage products. Three purple rice varieties; Kum doisaket, Kum doimusir and Kam phayao were experimented. Germinated grains were cooked then blended under ratio of grain to water as 25:75, 30:70, 35:65, and 40:60. Afterward 5% sucrose, 5% lactose and a commercial yogurt starter cultures; *Streptococcus thermophilus* and *Lactobacillus delbruckii* ssp. *Bulgaricus*; YC-380-YO-FLEX[®] were added. Then fermented at 42°C for 18 hours. The product stability was examined in 15 days. Results show that purple rice yogurt made from 40:60 ratio had consistent during the storage without syneresis during 15 days indicated that the ratio was suitable to ferment the yogurt produced from 3 purple rice grains. The yogurt products were tested for consumer acceptability using nine-box hedonic scale. Sensory evaluation revealed that yogurt from Kum doisaket scored 7.37 (moderately prefer), 72% of the consumer were of interest to purchase. The product contained 3.32% protein, 1.09% fat, 0.87% ash, 0.73% fiber, 19.1% carbohydrate, 4.26% reducing sugar, 0.63% lactic acid, pH 3.9, with less than 3 MPN/g of coliforms bacteria counted. Yeasts and moulds count were less than 100 CFU/g. The yogurts were within the specification of fermented milk product of the Ministry of Public Health of Thailand No. 289-2548 and the number of lactic acid bacteria in yogurt products were higher than the minimum requirement (> 7 log CFU/g) more than 15 days at 42°C.

Key words: Lactic acid bacteria, YC-380, purple rice yogurt, lactose.

โครงการวิจัยที่ 2 ต้นแบบผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มจากเมล็ดข้าวดำ

Prototype Beverage Products of Fermented Purple Rice Grains

หัวหน้าโครงการ

รองศาสตราจารย์ ดร. ดำเนิน กาละดี

ภาควิชาพืชศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ คณะเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โทรศัพท์/โทรสาร 053-944045 / 053-944666

ลักษณะและสัดส่วนของงาน : รวบรวมพันธุ์และผลิตเมล็ดของข้าวดำพันธุ์พื้นเมืองหรือพันธุ์กรรมใหม่เพื่องานวิจัย เป็นสัดส่วน 40% ของปริมาณงาน

ผู้ร่วมงานวิจัย

ผศ.ดร.ประเทือง โชคประเสริฐ

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร

มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ

โทรศัพท์/โทรสาร 054-648593-5 / 054-648596

ลักษณะและสัดส่วนของงาน : รับผิดชอบการวิเคราะห์ในระดับ

ห้องปฏิบัติการเพื่อหาสูตรเบื้องต้นสำหรับผลิตภัณฑ์ต่างๆ ในสัดส่วน 60% ของปริมาณงาน

หน่วยงานหลัก

หน่วยวิจัยข้าวเก่า

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

โทรศัพท์/โทรสาร 053-942456 / 053-94247

หน่วยงานสนับสนุน

1. ห้องปฏิบัติการกลาง
คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. ห้องปฏิบัติการสาขาวิชาพืชไร่
ภาควิชาพืชศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ คณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. แปลงทดลองสาขาวิชาพืชไร่ ภาควิชาพืชศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ
คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4. ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การอาหาร
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร
มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. ทดลองพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มน้ำหมักจากเมล็ดข้าวเก่า
2. ทดสอบความคิดเห็นของผู้บริโภคโดยวิธี focus group discussion นำข้อคิดเห็นมาพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้ใกล้เคียงกับความต้องการของผู้บริโภคมากที่สุด
3. ทำต้นแบบผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มน้ำหมักจากเมล็ดข้าวเก่าที่มีภาชนะบรรจุที่เหมาะสม

ขอบเขตและรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยของโครงการวิจัย

ขอบเขตของโครงการวิจัย

การพัฒนาผลิตภัณฑ์น้ำหมักจะใช้เชื้อแบคทีเรียกลุ่มสร้างกรดแลคติก (lactic acid bacteria)

1. วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

สถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล มี 2 แห่ง คือ 1) โรงงานนาร่อง และอาคารปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่เฉลิมพระเกียรติ ต.แม่ทราย อ.ร้องกวาง จ.แพร่ เป็นสถานที่ทำงานประจำของผู้ร่วมวิจัยจะใช้ทำการทดลองในภาคปฏิบัติการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการวิเคราะห์คุณภาพผลิตภัณฑ์ และ 2) สาขาวิชาพืชไร่ ภาควิชาพืชศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นสถานที่ทำงานประจำของหัวหน้าโครงการวิจัย ซึ่งเป็นสถานที่สำหรับผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวเก่า และตรวจสอบคุณภาพแป้งในเมล็ดพันธุ์ข้าวเก่าก่อนนำมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์

วิธีดำเนินการวิจัยมีขั้นตอนรายละเอียด ดังนี้

1. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะใช้ตัวอย่างข้าวเก่า 3 ถึง 5 สายพันธุ์ คัดเลือกสายพันธุ์ที่เหมาะสมต่อการขยายกำลังการผลิตในเชิงการค้า เริ่มต้นด้วยการปลูกข้าวเก่า 3-5 พันธุ์ เพื่อผลิตเมล็ดสำหรับงานทดลอง (ใช้แปลงขยายพันธุ์ของสาขาวิชาพืชไร่ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)
2. วิเคราะห์สารอาหารและคุณภาพแป้งในเมล็ดของแต่ละพันธุ์เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้น (ใช้ห้องปฏิบัติการของคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)
3. กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มน้ำหมักจากเมล็ดข้าวเก่า (ใช้ห้องปฏิบัติการของโรงงานอุตสาหกรรมวิทยาศาสตร์การอาหาร มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่เฉลิมพระเกียรติ) มีขั้นตอนดังนี้
 - 3.1 นำข้าวเก่าที่ผ่านการขัดสีเอาเปลือกออกแล้ว มาแช่น้ำช่วงเวลาหนึ่ง จากนั้นนำขึ้นมาให้ความร้อนด้วยไอน้ำเพื่อให้เมล็ดข้าวเปลี่ยนเป็นเจลใส
 - 3.2 นำข้าวเก่าที่ผ่านการให้ความร้อนแล้วทำให้เย็นลงมาเติมเอ็นไซม์แอลฟาอะไมเลส และ โกลโคอะไมเลส เพื่อเปลี่ยนแป้งให้เป็นน้ำตาล หลังจากผ่านการย่อยด้วยเอ็นไซม์แล้วจะได้ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเหลวข้น
 - 3.3 นำโปรเตอร์ไลซ์เพื่อยับยั้งกิจกรรมของเอ็นไซม์รวมทั้งทำให้ปลอดเชื้อ

- 3.4 นำน้ำข้าวเก่าที่ปลอดเชื้อแล้วมาเติมจุลินทรีย์สกุล *Streptococcus* และ *Lactobacillus* และทำการหมักน้ำข้าวเก่าจนกระทั่งได้กรดแลคติกจะทำให้ผลิตภัณฑ์น้ำข้าวเก่ามีรสเปรี้ยวจากกรดแลคติกและรสหวานจาก oligosaccharides และ monosaccharides เชื้อจุลินทรีย์ *Streptococcus spp.* ที่ทดลอง คือ *Streptococcus thermophilus* และ *Lactobacillus spp.* ที่ทดลอง คือ *Lactobacillus acidophilus*, *Lactobacillus bulgaricus*, และ *Lactobacillus plantarum* โดยใช้ผสมกันระหว่าง สกุล *Streptococcus* และ *Lactobacillus* ในอัตราส่วน 1 ต่อ 1 เมื่อหมักจนได้ที่แล้วนำไปผ่านเครื่องโฮโมจีไนซ์
- 3.5 นำผลิตภัณฑ์ที่ได้ไปสอบถามความคิดเห็นจากที่ประชุมกลุ่มย่อย (Focus group discussion) ในด้านต่าง ๆ เช่น ความชอบ ความพอใจและความต้องการของผู้บริโภค ด้าน สี กลิ่น รส เนื้อสัมผัส โดยเลือกผู้บริโภคที่รับประทานผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มจากน้ำข้าวเป็นประจำ มีอายุระหว่าง 18 – 55 ปี จำนวน 8 คน
- 3.6 นำข้อสรุป ข้อเสนอแนะที่ได้มาทำการปรับปรุงส่วนผสม ครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 หรือจนได้สูตรที่เหมาะสมจำนวน 3 สูตร
- 3.7 นำสูตรที่เหมาะสม ทั้ง 3 ไปทดสอบการยอมรับ กับผู้ทดสอบ 50 คน
- 3.8 ตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ คุณค่าทางโภชนาการ ตรวจคุณภาพด้านจุลินทรีย์
4. ทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Prototype) ของผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มน้ำข้าวเก่า
5. รายงานความก้าวหน้า (Progress Report)
6. รายงานฉบับสมบูรณ์(Final Report)

บทที่ 1

คำนำ

มีนักวิจัยหลายท่านศึกษาเกี่ยวกับถั่วเหลืองหมักด้วยจุลินทรีย์กลุ่มแลคติก และพัฒนาเป็นเครื่องดื่มน้ำหมักจากถั่วเหลืองโดยไม่ใช้นม (Mital and Steinkraus, 1974; Wang et al. 1974) ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาได้มีการบริโภคโยเกิร์ตและเครื่องดื่มโยเกิร์ตกันอย่างกว้างขวางมีการขยายตัวของอุตสาหกรรมนี้อย่างรวดเร็ว (Biorollo et al., 2000; Park et al., 2005) เนื่องจากมีได้รับคุณค่าทางโภชนาการสูงจากนํ้านมและยังมีจุลินทรีย์ที่มีประโยชน์ มีการใช้เชื้อจุลินทรีย์ผสมกันระหว่างสกุล *Streptococcus*, *Lactobacillus* และ *Leuconostoc* เพื่อหมักนํ้าข้าวหรือพืชอื่น ๆ ให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะคล้ายโยเกิร์ต (Shin, 1989; Supavititpatana et al., 2010) นอกจากนั้นยังมีการใช้ข้าวผสมกับถั่วเหลืองหมักเป็นผลิตภัณฑ์คล้ายโยเกิร์ตเพื่อเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการด้านองค์ประกอบของกรดอะมิโนที่จำเป็น (Lee et al., 1988; Souane and Lee, 1992; Mok et al., 1991)

ข้าวก่ำมีสารประกอบฟีนอลิกซึ่งเป็นสารต้านอนุมูลอิสระโดยเฉพาะอย่างยิ่งสารแอนโทไซยานินในเยื่อหุ้มเมล็ด (Abdel-Aal et al., 2006; Ryu et al., 1998; Yawadio et al., 2007).

อย่างไรก็ตามยังไม่พบรายงานการใช้ข้าวก่ำมาทำผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มน้ำหมักจากจุลินทรีย์กลุ่มแลคติก แม้ว่าข้าวก่ำจะมีคุณประโยชน์ต่อสุขภาพมากมายแต่การบริโภคข้าวก่ำดูจะยังมีน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสีของข้าวก่ำเมื่อหุงสุกมีสีเข้มไม่น่ารับประทาน การนำข้าวก่ำไปหุงร่วมกับข้าวชนิดอื่นจะเกิดการตกสีซึ่งมีลักษณะทางประสาทสัมผัสดูไม่น่ารับประทาน และประการสำคัญคือเมื่อกะเทาะเปลือกข้าวออกแล้ว จะเกิดมอดและแมลงทำลายอย่างรวดเร็วจึงไม่มีคนซื้อเข้ามาเก็บไว้ทำอาหาร ผู้จำหน่ายก็ไม่อยากเอามาจำหน่ายเพราะเกิดทำลายของมอดและแมลงได้ง่าย

แนวทางหนึ่งที่จะส่งเสริมให้ผู้บริโภคหันมาบริโภคข้าวก่ำมากขึ้น คือ ทำการปรับปรุงคุณภาพ ข้าวก่ำให้เก็บรักษาได้นานขึ้น โดยผ่านกระบวนการเพาะงอกและทำแห้งอีกครั้งจะทำให้ข้าวปลอดมอดแมลงได้ หรือใช้วิธีถนอมและแปรรูปข้าวก่ำให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายเก็บรักษาได้นาน รับประทานง่าย เช่น ทำนํ้าข้าวก่ำงอก ทำโยเกิร์ต หรือใช้กระบวนการทางเทคโนโลยีชีวภาพทำเป็นนํ้าข้าวก่ำที่ผ่านกระบวนการหมักจากเชื้อจุลินทรีย์และใช้เป็นเครื่องดื่มบำรุงสุขภาพ

งานวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการผลิตเครื่องต้มน้ำหมักจากเมล็ดข้าว
งา โดยทำการศึกษาถึงกรรมวิธีการผลิตที่มีผลต่อคุณภาพด้านต่างๆ ของเครื่องต้มน้ำหมักจาก
เมล็ดข้าวงา เช่น การเพาะงอกข้าวงา การเตรียมกล้าเชื้อโยเกิร์ต และระยะเวลาในการผลิต

บทที่ 2

วิธีดำเนินงานวิจัย

1. วัตถุดิบ

1.1 ข้าวเก่า

การศึกษานี้ใช้ข้าวเก่า จากแปลงปลูกของหน่วยวิจัยข้าวเก่า คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 3 พันธุ์ ได้แก่ ข้าวเก่าดอยสะเก็ด ข้าวเก่าดอยมูเซอ และ ข้าวเก่าพะเยา ในฤดูกาลเก็บเกี่ยวปี 2553 ปริมาณความชื้นวัดโดย Sartorius MA35 moisture analyzer มีร้อยละ 14.6–16.3 ปริมาณอะไมโลสวัดโดยใช้สารละลายอะไมโลส 5 มิลลิลิตร ผสมไอโอดีน 1 มิลลิลิตรทิ้งไว้ 20 นาที วัดปริมาณอะไมโลสโดยวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ 620 nm คำนวณเปรียบเทียบกับสารละลายอะไมโลสมาตรฐาน (Fluka biochemika) พบปริมาณอะไมโลสในข้าวเก่าดอยสะเก็ด ข้าวเก่าดอยมูเซอ และ ข้าวเก่าพะเยา ร้อยละ 10.77, 12.74 และ 10.30 ตามลำดับ น้ำตาลแลคโตสโมโนไฮเดรต ซื้อจากบริษัท ยูเนียน ซายน์ จำกัด จังหวัดเชียงใหม่ และน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ตรามิตรผลซื้อจากห้างสรรพสินค้าในท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่

1.2 เชื้อจุลินทรีย์

ใช้หัวเชื้อจุลินทรีย์กลุ่มแลคติกที่ทำโยเกิร์ตทางการค้า YC-380 (Yogurt culture FD-DVS YC-380 – YO-FLEX®, CHR HANSEN, Denmark) ในรูปแบบ Freeze dried ซึ่งเป็นหัวเชื้อผสมระหว่าง *Streptococcus thermophilus* และ *Lactobacillus delbruckii* ssp. *Bulgaricus* ซื้อจากบริษัท เบสส์ดีเอส จำกัด กรุงเทพฯ

2. วิธีการทดลอง

2.1 การเตรียมข้าวเก่าเพาะงอก

นำเมล็ดข้าวเก่าพันธุ์ดอยสะเก็ด พันธุ์ดอยมูเซอ และพันธุ์พะเยา ล้างน้ำ 2 ครั้งเพื่อทำความสะอาดและแช่น้ำไว้ 4–6 ชั่วโมง แล้วล้างน้ำอีก 2 ครั้ง เทข้าวใส่ถาดสแตนเลสห่อด้วยผ้าขาวบาง 3 ชั้น เพาะในตู้บ่มโต (OFM, Bangkok) ควบคุมอุณหภูมิ 35°C ความชื้นสัมพัทธ์ร้อยละ 95 เป็นเวลา 12 ชั่วโมง (1 คืน) เพื่อให้เมล็ดข้าวงอกแล้วนำมานึ่งไอน้ำด้วยรังถึงเป็นระยะเวลา 10 นาที เพื่อหยุดกระบวนการงอกและยับยั้งเอนไซม์ แล้วนำไปอบแห้งในตู้อบลมร้อนที่อุณหภูมิ 50°C โดยเกลี่ยข้าวสูงไม่เกิน 1 นิ้ว ใช้เวลา ประมาณ 16 ชั่วโมง จนเหลือความชื้นร้อยละ 14 เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับทดลองทำเครื่องดื่มน้ำหมักจากเมล็ดข้าวเก่าต่อไป

2.2 การเตรียมหัวเชื้อ (Starter)

นำข้าวเก่าที่ผ่านกระบวนการเพาะงอกและอบแห้งในขั้นตอนข้างต้นมาทำการแช่น้ำเป็นเวลา 5 ± 1 ชั่วโมง และหุงสุกในอัตราส่วน ข้าวต่อน้ำ 1:1 โดยปริมาตร ด้วยโปรแกรมการหุงข้าวเหนียว/ข้าวกล้องด้วยหม้อหุงข้าวชนิดไมโครคอมพิวเตอร์ (Sharp model KS-ZT10) จนข้าวสุกดีแล้วปั่นด้วยเครื่องบดปั่นผสม (Panasonic, MX-795N) เป็นเวลา 2 นาทีจนละเอียดด้วยอัตราส่วน ข้าวต่อน้ำ 4 : 6 โดยน้ำหนัก เติมน้ำตาลซูโครสร้อยละ 5 และน้ำตาลแลคโตสร้อยละ 5 ของปริมาณน้ำข้าว คนให้เข้ากัน ใส่หม้อสแตนเลสปิดฝานำไปวางใส่ในหม้อใบใหญ่กว่าที่มีน้ำหล่อเลี้ยงและตั้งอยู่บนเตาไฟเพื่อพาสเจอร์ไรซ์ที่อุณหภูมิใจกลางของน้ำข้าวเก่า 75°C เป็นเวลา 5 นาที แล้วทำเย็นให้อุณหภูมิใจกลางของน้ำข้าวเก่าได้ 42°C เติมผงเชื้อจุลินทรีย์ YC-380 ปริมาณ 0.02 กรัม ต่อน้ำข้าวเก่า 1,000 มล. คนให้เข้ากันดีและปิดฝาให้มิดชิดบ่มในตู้ควบคุมอุณหภูมิที่ 42°C ใช้แท่งแก้วที่ผ่านการสเตอร์ไลนแล้วทำการคนน้ำข้าวเก่าให้เชื้อจุลินทรีย์แลคติกกระจายทั่วกันที่เวลา 6 และ 12 ชั่วโมง และเมื่อครบเวลา 18 ชั่วโมง หรือมีค่า $\text{pH } 4.0 \pm 0.1$ ซึ่งมีปริมาณเซลล์ของเชื้อจุลินทรีย์แลคติก ระหว่าง 10^7 ถึง 10^8 CFU/g จะนำไปใช้เป็นก้นเชื้อทันที หรือเก็บไว้ที่อุณหภูมิ 2°C ภายในเวลาไม่เกิน 72 ชม. เพื่อใช้เป็นก้นเชื้อจุลินทรีย์แลคติกสำหรับการทดลองต่อไป

2.3 การเตรียมเครื่องดื่มน้ำหมักจากข้าวเก่า

เพื่อศึกษาอัตราส่วนความเข้มข้นของข้าวเก่าต่อน้ำที่เหมาะสมในการทำผลิตภัณฑ์ โดยนำข้าวเก่าทั้ง 3 พันธุ์ที่ผ่านกระบวนการเพาะงอกและอบแห้งในขั้นตอนข้างต้นมาทำการแช่น้ำเป็นเวลา 5 ± 1 ชั่วโมง และหุงสุกในอัตราส่วน ข้าวต่อน้ำ 1:1 โดยปริมาตร ด้วยโปรแกรมการหุงข้าวเหนียว/ข้าวกล้องด้วยหม้อหุงข้าวชนิดไมโครคอมพิวเตอร์ จนข้าวสุกดีแล้วปั่นด้วยเครื่องบดปั่นผสม เป็นเวลา 2 นาทีจนละเอียดด้วยอัตราส่วนข้าวต่อน้ำโดยน้ำหนักเป็น 4 ระดับ คือ 25:75, 30:70, 35:65, และ 40:60 (หากใช้อัตราส่วนข้าวที่มากกว่านี้จะเกิดความข้นหนืดสูงไม่สะดวกต่อการบดปั่น) เติมน้ำตาลซูโครสร้อยละ 5 และน้ำตาลแลคโตสร้อยละ 5 ของปริมาณน้ำข้าว คนให้เข้ากัน ใส่หม้อสแตนเลสปิดฝานำไปวางใส่ในหม้อใบใหญ่กว่าที่มีน้ำหล่อเลี้ยงและตั้งอยู่บนเตาไฟเพื่อพาสเจอร์ไรซ์ที่อุณหภูมิใจกลางของน้ำข้าวเก่า 75°C เป็นเวลา 5 นาที แล้วทำเย็นให้อุณหภูมิใจกลางของน้ำข้าวได้ 42°C จากนั้นจึงเติมน้ำเชื้อจุลินทรีย์ที่เตรียมไว้ในปริมาณร้อยละ 3 คนให้เข้ากันดีและปิดฝาให้มิดชิดบ่มในตู้ควบคุมอุณหภูมิที่ 42°C เมื่อครบเวลา 18 ชั่วโมง หรือวัดค่าความเป็นกรด-ด่างด้วย pH meter มีค่า $\text{pH } 4.0 \pm 0.1$ ซึ่งมีปริมาณเซลล์ของเชื้อจุลินทรีย์แลคติก ระหว่าง 10^7 ถึง 10^8 CFU/g จะได้ผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มน้ำหมักจากเมล็ดข้าวเก่าที่มีลักษณะคล้ายโยเกิร์ตนำไปบรรจุกระบอกทรงแบบปริมาตร (cylinder) 100 มล. แช่เย็นที่อุณหภูมิ 4°C ทำการตรวจสอบความ

คงตัวโดยวัดการตกตะกอนในวันที่ 1, 3, 6, 9, 12 และ 15 วัน เพื่อคัดเลือกอัตราส่วนข้าวต่อน้ำที่หมักเป็นผลิตภัณฑ์แล้วตกตะกอนน้อยที่สุดโดยไม่ต้องใช้สารเพิ่มความคงตัวในระบบการผลิต

จากนั้นจึงเลือกอัตราส่วนของข้าวต่อน้ำที่มีความคงตัวในการเก็บรักษาดีที่สุดมาทดลองทำผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มน้ำหมักจากข้าวเก่าทั้ง 3 พันธุ์ โดยมีการเตรียมทำผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มน้ำหมักจากข้าวเก่าดังที่กล่าวข้างบนและเมื่อหมักจนได้ผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มน้ำหมักจากเมล็ดข้าวเก่าที่มีลักษณะคล้ายโยเกิร์ตแล้วนำไปใส่ถ้วยพลาสติกโพลีโพรพิลีน ขนาดบรรจุ 110 มล. ผนึกฝาถ้วยด้วยความร้อน (Manual seal machine, ET-D6, Eton standard Co, Ltd., Samutprakarn) แล้วเก็บรักษาไว้ในอุณหภูมิ 4°C ใช้ประเมินทางประสาทสัมผัสด้านความชอบ/การยอมรับกับผู้บริโภคภายในเวลาไม่เกิน 3 วัน

2.4 การประเมินทางประสาทสัมผัส

เพื่อทำการทดสอบความชอบ/การยอมรับของผู้บริโภคในคุณลักษณะด้านสีกลิ่น รสชาติ เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวมต่อผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มน้ำหมักจากเมล็ดข้าวเก่า 3 พันธุ์ ด้วยวิธีการให้คะแนนความชอบ 9 ระดับ (nine-box hedonic scale) ในแบบฟอร์มการให้คะแนนโดยแต่ละตัวอย่างมีช่องให้ขีดเครื่องหมาย 9 ช่อง ๆ ซ้ายมือสุด คือไม่ชอบมากที่สุด ช่องกลาง คือบอกไม่ได้ว่าชอบหรือไม่ และช่องขวามือสุด คือชอบมากที่สุด (Meilgaard, 1999) ใช้ผู้บริโภคจำนวน 100 คนที่บริโภคผลิตภัณฑ์โยเกิร์ตเป็นประจำไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้งซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 70 เพศชายร้อยละ 30 อายุ 20-50 ปี จากมหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ และในกรมการข้าว บริเวณมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน ผู้ทดสอบจะได้รับตัวอย่างผลิตภัณฑ์โยเกิร์ตข้าวเก่า 3 ตัวอย่างปริมาณตัวอย่างละ 30 มล. ในถาดพลาสติกสีขาวพร้อมแก้วน้ำดื่มคั้นระหว่างตัวอย่าง ดินสอและแบบฟอร์มการให้คะแนน แต่ละตัวอย่างติดเลขรหัส 3 หลักในถ้วยพลาสติกสีขาวแบบใช้แล้วทิ้ง จัดตำแหน่งวางตัวอย่างในถาดแบบสุ่ม เสิร์ฟตัวอย่างที่อุณหภูมิ 4-8 °C ในคูหา (Booth) แบบพับเก็บได้ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ความแตกต่างในคุณลักษณะต่าง ๆ ระหว่างตัวอย่างด้วยโปรแกรม SPSS for windows version 11.5 และจำแนกความแตกต่างด้วยวิธี DMRT ในตอนท้ายของแบบฟอร์มการให้คะแนนมีการสอบถามเพิ่มเติมว่าหากมีผลิตภัณฑ์นี้จำหน่ายในท้องตลาดราคาใกล้เคียงกับนมโยเกิร์ตทั่วไปนั้นมีความสนใจที่จะซื้อหรือไม่โดยมีคำตอบให้เลือกคือ จะซื้อแน่นอน ไม่แน่ใจ และไม่ซื้อ

2.5 วิธีการวิเคราะห์

การวิเคราะห์จำนวนเชื้อจุลินทรีย์ที่มีชีวิต ปริมาณยีสต์ รา และ โครีฟอร์มด้วยวิธีการตาม AOAC (2002) วิเคราะห์คุณภาพทางด้านเคมี ปริมาณความชื้น ปริมาณเถ้า ปริมาณโปรตีน ปริมาณไขมัน ปริมาณคาร์โบไฮเดรต ปริมาณเยื่อใย และปริมาณน้ำตาลรีดิวซ์ ใช้วิธีการตาม

AOAC (2002) วัดค่าความเป็นกรด-ด่างด้วย pH meter (Esysdo pen tester 6011, Taiwan) ปรับเทียบค่าโดยใช้สารละลายมาตรฐานที่ pH 4 และ pH 7 ก่อนการใช้งาน วัดปริมาณของแข็งที่ละลายได้ (total soluble solid) โดย manual refractometer#1, Atago Tokyo การวัดค่าสีโดยใช้เครื่อง Hunter lab digital color difference meter, COLORFLEX 4510 ประเมินค่าสีในระบบ Hunter L* แสดงค่าความสว่าง-มืด a* แสดงค่าความเป็นสีเขียว (-) ถึง สีแดง (+) และ b* แสดงค่าความเป็นสีน้ำเงิน (-) ถึง ค่าความเป็นสีเหลือง (+) ค่า browning index (BI) คำนวณโดย $BI = [100(x - 0.31)]/0.172$ เมื่อ $x = (a+1.75L^*)/(5.645L^* + a^*-3.012b^*)$ เป็นค่าที่บอกความบริสุทธิ์ของสีน้ำตาลและยังบอกถึงปฏิกิริยาการเกิดสีน้ำตาลในกระบวนการผลิต (Palou et al., 1999) การวัดค่าความหนืดโดยใช้ Brookfield viscometer (Model RVT, Brookfield Engineering Laboratories, USA)

บทที่ 3

ผลการทดลองและวิจารณ์ผลการทดลอง

3.1 การตกตะกอนของข้าวกำห่มัก

จากการหมักข้าวกำด้วยจุลินทรีย์แลคติกโดยอัตราส่วนของข้าวต่อน้ำที่ใช้ในการปั่นผสมต่างกันและตรวจสอบการตกตะกอนของผลิตภัณฑ์ในระบบอกตวง 100 มล. เมื่อเก็บรักษาไว้ที่เวลาต่าง ๆ ได้ผลดังตาราง 1 พบว่าที่อัตราส่วนข้าวต่อน้ำ 25:75 มีการแยกชั้นถึงร้อยละ 66 และอัตราส่วน 30:70 มีการแยกชั้นถึงร้อยละ 45 เมื่อเก็บนาน 15 วัน สำหรับอัตราส่วนผสมข้าวต่อน้ำ 40:60 ในข้าวกำพันธุ์ดอยสะเก็ดและข้าวกำพะเยายังไม่เกิดการแยกชั้นเมื่อเก็บไว้นาน 15 วัน ส่วนข้าวกำพันธุ์ดอยมูเซอจะเกิดการแยกชั้นเพียงร้อยละ 8 จากข้อมูลดังกล่าวจึงกล่าวได้ว่าแบ่งจากข้าวกำเป็นสารให้ความคงตัวได้เมื่อใช้ในอัตราส่วนความเข้มข้นที่เหมาะสม และในการทำเครื่องดื่มน้ำหมักจากข้าวกำสามารถใช้อัตราส่วนของข้าวต่อน้ำในการปั่นผสมที่ 40:60 ได้โดยไม่ต้องมีการเติมสารให้ความคงตัว (Stabilizer) ชนิดอื่น เป็นการลดการใช้วัตถุปรุงแต่งอาหารในระบบการผลิต กรณีที่จะใช้ข้าวกำพันธุ์ดอยมูเซอเป็นวัตถุดิบก็อาจต้องเพิ่มความเข้มข้นของข้าวมากขึ้นอีกเล็กน้อย อย่างไรก็ตามการใช้อัตราส่วนของข้าวกำสูงเกินไปจะส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของเครื่องบดปั่นอีกทั้งผลิตภัณฑ์ที่ได้อาจมีความข้นหนืดสูงเกินไปไม่สะดวกในการรับประทาน

ตาราง 1 การตกตะกอนของผลิตภัณฑ์เครื่องต้มน้ำหมักจากข้าวเก่าเมื่อใช้อัตราส่วนของข้าวต่อน้ำในการปั่นผสมต่างกัน

พันธุ์ข้าวเก่า	อัตราส่วนข้าว:น้ำ	ปริมาณการเกิดตะกอนแยกชั้น (มล./100 มล.) ในระยะเวลาต่าง ๆ ที่ 4 °ซ					
		1 วัน	3 วัน	6 วัน	9 วัน	12 วัน	15 วัน
ดอยสะเก็ด	25:75	0	30	52	67	68	70
	30:70	0	14	38	52	52	53
	35:65	0	6	14	22	25	25
	40:60	0	0	0	0	0	0
ดอยมูเซอ	25:75	0	46	58	73	74	77
	30:70	0	21	47	60	62	66
	35:65	0	14	29	38	38	40
	40:60	0	0	0	0	5	8
พะเยา	25:75	0	34	46	55	58	66
	30:70	0	16	35	43	45	45
	35:65	0	11	17	25	28	28
	40:60	0	0	0	0	0	0

3.2 เครื่องต้มน้ำหมักจากข้าวเก่า

จากข้าวเก่า 3 พันธุ์ที่เตรียมจากข้าวเก่าหุงสุกและบดปั่นให้ละเอียดด้วยอัตราส่วนข้าวต่อน้ำ 40:60 ผ่านกรรมวิธีการหมักด้วยแลคติกแบคทีเรียจนได้ผลิตภัณฑ์เครื่องต้มน้ำหมักจากข้าวเก่าในที่นี้จะเรียกว่าโยเกิร์ตข้าวเก่า ผลิตภัณฑ์ที่ได้มีลักษณะปรากฏเป็นของเหลวข้นหนืดสามารถไหลได้เองมีรสชาติอมเปรี้ยวอมหวานกลมกล่อม มีกลิ่นหมักของจุลินทรีย์แลคติกคล้ายกลิ่นโยเกิร์ตผสมผสานกับกลิ่นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของข้าวเก่ามีสีใกล้เคียงกับสีของซอศโกแลต ในระหว่างการหมักมีการเปลี่ยนแปลงปริมาณของแข็งที่ละลายได้ ดังตาราง 2 และการเปลี่ยนแปลงค่า pH ดังตาราง 3 จากการวัดค่าปริมาณของแข็งที่ละลายได้ระหว่างการหมักทุก ๆ 3 ชั่วโมงมีค่าเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยบางครั้งลดลง 0.5°บริกซ์ บางครั้งเพิ่มขึ้น 0.5°บริกซ์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจุลินทรีย์ได้ย่อยน้ำตาลกลูโคสและน้ำตาลแลคโตสเป็นกรดแลคติกจึงทำให้ของแข็งที่ละลายได้มีค่าลดลงและระหว่างกระบวนการหมักนั้นกรดแลคติกยังเกิดการย่อยสลายแบ่งข้าวให้

กลายเป็นน้ำตาลด้วยจึงทำให้ของแข็งที่ละลายได้มีค่าเพิ่มขึ้นอีกได้ ส่วนค่า pH ที่มีค่าลดลงตลอดช่วงของการหมักนั้นเป็นผลมาจากจุลินทรีย์กลุ่มแลคติกทำหน้าที่ย่อยน้ำตาลไปเป็นกรดแลคติก ช่วงแรกของการหมักนั้นค่า pH ลดลงอย่างรวดเร็ว และเปลี่ยนแปลงอย่างช้า ๆ แล้วค่อย ๆ คงที่ ในช่วงท้ายของกระบวนการหมักซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงระยะการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์มี 3 ระยะ ในช่วง 1-3 ชั่วโมงแรกเป็นการปรับตัว (lag phase) ช่วง 3-6 ชั่วโมงจะเจริญอย่างรวดเร็ว (log phase) และหลังจากนั้นเจริญช้าลง (slow-down) เมื่อมีปริมาณกรดมากขึ้นในระดับหนึ่งเซลล์ของจุลินทรีย์จะชะลอหรือหยุดการเจริญเติบโต (Soukoulis et al, 2007)

ตาราง 2 การเปลี่ยนแปลงค่าของแข็งที่ละลายได้ของน้ำข้าวท่าขณะหมักด้วยแบคทีเรียแลคติก

พันธุ์ข้าวท่า	ค่าของแข็งที่ละลายได้ (°บริกซ์) ที่ระยะเวลาในการหมัก (ชั่วโมง)				
	0	3	6	9	12
ดอยสะเก็ด	17.0	17.0	16.5	17.0	16.5
ดอยมูเซอ	15.5	15.0	15.0	15.5	15.5
พะเยา	16.0	16.0	16.5	16.0	16.5

ตาราง 3 การเปลี่ยนแปลงค่า pH ของน้ำข้าวท่าขณะหมักด้วยแบคทีเรียแลคติก

พันธุ์ข้าวท่า	ค่า pH ที่ระยะเวลาในการหมัก (ชั่วโมง)				
	0	3	6	9	12
ดอยสะเก็ด	6.5	4.8	4.2	4.0	3.9
ดอยมูเซอ	6.4	4.8	4.1	3.9	3.7
พะเยา	6.4	5.0	4.2	3.9	3.8

เมื่อวัดค่าสีและค่าความขุ่นหีดมีค่าแสดงในตาราง 4 จากการสังเกตสีด้วยสายตาและวัดค่าสีด้วยเครื่อง Hunter lab digital color difference meter กับผลิตภัณฑ์โยเกิร์ตข้าวท่าทั้ง 3 พันธุ์ พบว่ามีความใกล้เคียงกันมากจนไม่สามารถแยกความแตกต่างได้ และค่า Browning index ของผลิตภัณฑ์โยเกิร์ตข้าวท่าทั้ง 3 พันธุ์ มีค่า 62.79 เท่ากัน ด้านความหนืดของโยเกิร์ตที่ทำจากข้าวท่า ดอยสะเก็ดและข้าวท่าพะเยาจะมีความหนืดสูงและใกล้เคียงกัน แต่ข้าวท่าดอยมูเซอมีความหนืดน้อยกว่าอีกสองพันธุ์อย่างชัดเจน เนื่องจากปริมาณแป้งอะไมโลสในข้าวท่าดอยสะเก็ดและข้าวท่าพะเยา มีปริมาณต่ำกว่า กล่าวอีกนัยหนึ่งคือมีปริมาณแป้งอะไมโลเพคตินสูงกว่าข้าวท่าดอยมูเซอ

ทำให้โมเลกุลของแป้งอะไมโลเพคตินแตกสลายออกมาอยู่ในสารละลายมีมากการพองตัวเพิ่มขึ้นจึงมีความหนืดมากขึ้น

ตาราง 4 ค่าสีและค่าความหนืดของผลิตภัณฑ์โยเกิร์ตข้าวกล้อง 3 พันธุ์

พันธุ์ข้าวกล้อง	ค่าสี			Browning index	ค่าความหนืด (cps)
	L*	a*	b*		
ดอยสะเก็ด	31	7.9	11.4	62.79	1673
ดอยมูเซอ	33	8.6	12.0	62.79	851
พะเยา	29	8.1	10.3	62.79	1676

3.3 การประเมินทางประสาทสัมผัส

การทดสอบความชอบ/การยอมรับของผู้บริโภคในคุณลักษณะด้านสีกลิ่น รสชาติ เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวมต่อผลิตภัณฑ์โยเกิร์ตจากเมล็ดข้าวกล้อง 3 พันธุ์ ด้วยวิธีการให้คะแนนความชอบ 9 ระดับ ได้ผลดังตาราง 3 ผลการประเมินทางประสาทสัมผัสในแต่ละคุณลักษณะโดยทั่ว ๆ ไปจะได้รับการยอมรับในระดับชอบเล็กน้อยถึงชอบปานกลาง โดยคุณลักษณะด้านสีของผลิตภัณฑ์โยเกิร์ตจากข้าวกล้องทั้ง 3 พันธุ์ไม่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามมีบางคุณลักษณะจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) ของแต่ละพันธุ์ เช่น โยเกิร์ตจากข้าวกล้องพันธุ์ดอยสะเก็ดจะได้รับคะแนนความชอบด้าน กลิ่น รสชาติ เนื้อสัมผัส และความชอบโดยรวมสูงกว่าข้าวกล้องพันธุ์มูเซอและพันธุ์พะเยา คุณลักษณะด้านกลิ่นในโยเกิร์ตข้าวกล้องนี้เมื่อผ่านกระบวนการหมักด้วยจุลินทรีย์แลคติกแล้วจะเกิดกลิ่นหมักเล็กน้อยผู้ไม่เคยดื่มโยเกิร์ตอาจบอกว่าเป็นกลิ่นแปลก ๆ แต่ผู้ที่ดื่มโยเกิร์ตเป็นประจำแล้วถือว่าเป็นกลิ่นที่เกิดขึ้นจากการหมักคล้ายกลิ่นโยเกิร์ตทั่วไปและมีกลิ่นหอมของข้าวกล้องที่เป็นลักษณะเฉพาะของข้าวชนิดนี้ผู้ที่ทดสอบผลิตภัณฑ์นี้คัดเลือกเฉพาะผู้ที่ดื่มโยเกิร์ตเป็นประจำดังนั้นจึงให้คะแนนการยอมรับด้านกลิ่นของผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนคุณลักษณะด้านรสชาติของผลิตภัณฑ์ได้คะแนนการยอมรับเฉลี่ยใกล้เคียงกันมากกับด้านกลิ่น ผู้ประเมินให้คะแนนการยอมรับด้านรสชาติเฉลี่ยในระดับปานกลาง สำหรับคุณลักษณะด้านเนื้อสัมผัสของผลิตภัณฑ์โยเกิร์ตข้าวกล้องนี้ผู้ประเมินให้คะแนนต่ำกว่าคุณลักษณะด้านอื่นเล็กน้อยเนื่องจากผลิตภัณฑ์มีความข้นหนืดและไม่เกาะตัวเหมือนโยเกิร์ตจากนม อย่างไรก็ตามคุณลักษณะข้นหนืดนี้ทำให้สามารถบริโภคได้โดยไม่จำเป็นต้องใช้ช้อนตัก และความข้นหนืดในตัวอย่างโยเกิร์ตข้าวกล้องดอยมูเซอมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าพันธุ์ดอยสะเก็ดและพะเยาอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) และ

สำหรับความชอบโดยรวมของผลิตภัณฑ์โยเกิร์ตจากข้าวกล้องงอกมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 7 (ชอบปานกลาง) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) อย่างไรก็ตามคะแนนความชอบโดยรวมของโยเกิร์ตจากข้าวกล้องงอกมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 6 (ชอบเล็กน้อย)

จากการสอบถามผู้บริโภคเพิ่มเติมว่าหากมีผลิตภัณฑ์นี้จำหน่ายในท้องตลาดราคาใกล้เคียงกับนมโยเกิร์ตทั่วไปนั้นมีความสนใจที่จะซื้อหรือไม่ มีผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 72 บอกว่าจะซื้อแน่นอน; ร้อยละ 24 บอกว่าไม่แน่ใจ; และมีเพียงร้อยละ 4 บอกว่าไม่ซื้อ

ตาราง 5 ผลการทดสอบความชอบผลิตภัณฑ์โยเกิร์ตข้าวกล้องงอก 3 พันธุ์

พันธุ์ข้าวกล้องงอก	คะแนนความชอบเฉลี่ยในคุณลักษณะทางประสาทสัมผัสด้านต่าง ๆ*				
	สี ^{ns}	กลิ่น	รสชาติ	เนื้อสัมผัส	ความชอบรวม
ดอยสะเก็ด	7.25±1.60	7.69±1.58 ^a	7.61±2.02 ^a	7.06±1.95 ^a	7.37±1.83 ^a
ดอยมูล	6.80±2.12	6.54±1.98 ^b	6.42±1.67 ^b	6.12±2.30 ^c	6.32±2.33 ^b
พะเยา	6.69±1.50	7.11±1.43 ^{ab}	7.18±2.29 ^{ab}	6.51±2.01 ^b	6.64±1.82 ^b

*ค่าเฉลี่ย± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากผู้ประเมินจำนวน 100 คน ให้ระดับคะแนนแต่ละคุณลักษณะ 1=ไม่ชอบมากที่สุด;

2=ไม่ชอบมาก; 3=ไม่ชอบปานกลาง; 4=ไม่ชอบเล็กน้อย; 5=บอกไม่ได้ว่าชอบหรือไม่; 6=ชอบเล็กน้อย; 7=ชอบปานกลาง; 8=ชอบมาก; 9=ชอบมากที่สุด

-ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรต่างกันในกลุ่มหนึ่งหมายถึงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$)

-ns หมายถึงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (not significant, $p \geq 0.05$)

3.4 การวิเคราะห์คุณภาพ

การวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีของผลิตภัณฑ์เนื่องจากผลิตภัณฑ์โยเกิร์ตจากข้าวกล้องงอกทั้ง 3 พันธุ์มีลักษณะปรากฏที่ไม่แตกต่างกันและมีกรรมวิธีการผลิตเหมือนกันจึงเลือกผลิตภัณฑ์โยเกิร์ตจากข้าวกล้องงอกมาวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมี พบว่ามี ปริมาณโปรตีนเท่ากับร้อยละ 3.32 ปริมาณไขมันร้อยละ 1.09 ปริมาณเถ้าร้อยละ 0.87 ปริมาณเยื่อใยร้อยละ 0.73 ปริมาณคาร์โบไฮเดรตร้อยละ 19.1 ปริมาณน้ำตาลรีดิวซ์ร้อยละ 4.26 ปริมาณกรดแลคติกร้อยละ 0.633 ค่า pH 3.9 ปริมาณโครีฟอร์มแบคทีเรียน้อยกว่า 3 MPN/g และปริมาณยีสต์และรา น้อยกว่า 100 cfu/g ซึ่งปริมาณโปรตีน ไขมัน ปริมาณกรดแลคติก ปริมาณโครีฟอร์มแบคทีเรีย และปริมาณยีสต์และรา มีคุณภาพหรือมาตรฐานตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 289) พ.ศ. 2548 เรื่องนมเปรี้ยว และมีคุณภาพตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มอก. 2146-2546 เรื่องนมเปรี้ยว

3.5 อายุการเก็บรักษา

การศึกษาอายุการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์โยเกิร์ตข้าวกล้อง พบว่าสามารถเก็บรักษาได้นาน 20 วัน

สรุปผลการทดลอง

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีของผลิตภัณฑ์เนื่องจากผลิตภัณฑ์โยเกิร์ตจากข้าวกล้อง ทั้ง 3 พันธุ์มีลักษณะปรากฏที่ไม่แตกต่างกันและมีกรรมวิธีการผลิตเหมือนกันจึงเลือกผลิตภัณฑ์โยเกิร์ตจากข้าวกล้องดอกระดุมมาวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมี พบว่ามีปริมาณโปรตีนเท่ากับร้อยละ 3.32 ปริมาณไขมันร้อยละ 1.09 ปริมาณเถ้าร้อยละ 0.87 ปริมาณเยื่อใยร้อยละ 0.73 ปริมาณคาร์โบไฮเดรตร้อยละ 23.1 ปริมาณน้ำตาลรีดิวซ์ร้อยละ 4.26 ปริมาณกรดแลคติกร้อยละ 0.633 ค่า pH 4.0 ปริมาณโครีฟอร์มแบคทีเรียน้อยกว่า 3 MPN/g และปริมาณยีสต์และรา น้อยกว่า 10 cfu/g
2. อายุการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์โยเกิร์ตข้าวกล้องสามารถเก็บรักษาได้นาน 20 วัน

ซึ่งผลจากงานวิจัยครั้งนี้ น่าจะเป็นแนวทางเลือกหนึ่งในการแปรรูปเมล็ดข้าวกล้อง ให้กับเกษตรกรและผู้ประกอบการที่สนใจในการพัฒนาต่อยอด เพื่อการผลิตเชิงพาณิชย์ของระดับอุตสาหกรรมขนาดต่างๆ ได้เป็นอย่างดี นอกจากจะเป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่แล้ว ยังมีคุณประโยชน์ต่อผู้บริโภคอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

- Abdel-Aal, E. M., J. C. Young, and I. Rabalski. 2006. Anthocyanin composition in black, blue, pink, purple, and red cereal grains. *J. of Agri. and Food Chem.* 54: 4696–4704.
- AOAC. 2002. Official Method of Analysis of AOAC International. 17th Ed. Virginia : AOAC International.
- Birollo, G.A., J.A. Reinheimer, and C.G. Vinderola. 2000. Viability of lactic acid microflora in different types of yoghurt. *Food Research Int.* 33: 799–805
- Lee, C.H., M. Souane, and K.H. Rhu. 1988. Effects of prefermentation and extrusion cooking on the lactic fermentation of rice–soybean base beverage. *Korean J. of Food Sci. Technol.* 20 : 666–673.
- Meilgaard, M. 1999. Sensory Evaluation Techniques. 3rd Edition. CRC Press. New York. 387p.
- Mital, B.K. and K.H. Steinkraus. 1974. Growth of lactic acid bacteria in soy milks. *J. Food Sci.* 39 : 1018.
- Mok C., J. Han, Y.J. Kim, N. Kim, D.Y. Kwon and Y.J. Nam. 1991. Risogurt, a mixture of lactic acid fermented rice and soybean protein: development and properties. *Korean J. of Food Sci. Technol.* 23 : 745–749.
- Palou E., A. Lopes–Malo, G. Barbosa–Canovas, J. Chanes–Walti, and W. Swanson. 1999. Polyphenoloxidase and colour of blanched and high hydrostatic pressure treated banana puree. *J. Food Sci.* 64: 42–45.
- Park, D.J., S. Oh, K.H. Ku, C. Mok, S.H. Kim, and J.Y. Imm. 2005. Characteristics of yogurt–like products prepared from the combination of skim milk and soymilk containing saccharified–rice solution. *Int. J. of Food Sci. and Nutrition.* 56(1): 23–24.
- Ryu, S. N., S. Z. Park, and C.–T. Ho, 1998. High performance liquid chromatographic determination of anthocyanin pigments in some varieties of black rice. *J. of Food and Drug Analysis.* 6: 729–736.
- Shin, D.H. 1989. A yogurt like product development from rice by lactic acid bacteria. *Korean J. Food Sci. Technol.* 21: 686–690.

- Soukoulis C., P. Panagiotidis, R. Koureli, and C. Tzia. 2007. Industrial yogurt manufacture: monitoring of fermentation process and improvement of final product quality. *J. Dairy Sci.* 90(6): 2641–54.
- Souane, M. and C.H. Lee. 1992. Production of high protein content lactic beverage from rice soymilk mixture, pp. 26–47. *In* UNIDO International workshop on lactic acid fermentation of non-dairy food and beverage proceedings. June 25–27, 1992. Korea Food Research Institute, Songnam, Korea.
- Supavititpatana, S., T.I. Wirjantoro, and P. Raviyan. 2010. Characteristic and shelf-life of corn milk yogurt. *CMU. J. Nat. Sci.* 9(1) ; 133–149.
- Wang, H.L., L. Kraidej and C.W. Hesseltine. 1974. Lactic acid fermentation of soybean milk. *J. Milk Food Technol.* 37 : 71.
- Yawadio, R., S. Tanimori, and N.Morita, 2007. Identification of phenolic compounds isolated from pigmented rices and their aldose reductase inhibitory activities. *Food Chemistry.* 101, 1616–1625.

บทสรุปกระบวนการผลิตโยเกิร์ตข้าวกล้อง

โดย ผศ. ดร. ประเทือง โชคประเสริฐ มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ จังหวัดแพร่

สิ่งที่ต้องเตรียม

การทำโยเกิร์ตนั้น เราสามารถทำได้ง่ายด้วยตัวเอง โดยก่อนที่เรา

จะทำโยเกิร์ตนั้นจะต้องเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น ซึ่งมีดังนี้

ข้าวกล้อง (ข้าวเหนียวดำ) หุงสุก 400 กรัม

หัวเชื้อโยเกิร์ต (starter) 30 กรัม

น้ำตาลแลคโตส 50 กรัม และน้ำตาลทราย 70 กรัม

หม้อต้ม หรือ ปีกเกอร์ (ถ้ามี)

หม้อหุงข้าว เครื่องปั่น ช้อน และเทอร์โมมิเตอร์ 1 อัน

Note : ปริมาณของส่วนผสมอาจขึ้นอยู่กับปริมาณที่เราต้องการทำ และอุปกรณ์บางชนิดที่ใช้ เช่น ช้อน ต้องเป็นช้อนสแตนเลส เพราะสามารถใช้ในการสเตอริไรซ์ได้

ขั้นตอนที่ 1 หุงข้าวกล้อง

ก่อนอื่นเราจะต้องเตรียมข้าว หม้อหุงข้าว และน้ำ สำหรับหุงข้าว โดยมีขั้นตอนดังนี้

ล้างทำความสะอาดข้าว และ แช่น้ำไว้ 4-6 ชั่วโมง (ถ้าต้องการเพาะงอกให้นำข้าวใส่กะละมังปิดฝาไว้ 12 ชั่วโมงจะเห็นตุ่มงอก)

หุงด้วยหม้อหุงข้าวไฟฟ้า ประมาณ 1 ชั่วโมง 15 นาที ด้วยอัตราส่วน ข้าว ต่อ น้ำ 2 ต่อ 1 โดยน้ำหนัก

Note : การแช่ข้าวไม่ควรเกิน 6 ชั่วโมง เพราะจะทำให้เกิดการหมักโดยจุลินทรีย์ ทำให้เกิดกลิ่นและรสชาติเปรี้ยว หลังจากแช่ข้าวมาแล้วควรใช้ปริมาณน้ำหุงเป็นครึ่งหนึ่งของปริมาณข้าว

ขั้นตอนที่ 2 ปั่นข้าวกล้องสุกให้เป็นน้ำข้าว

หลังจากที่หุงข้าวสุกแล้วให้เตรียมอุปกรณ์สำหรับชั่งข้าว

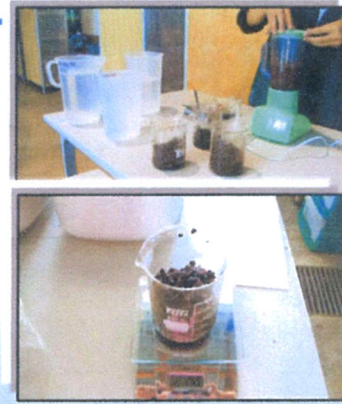
เตรียมเครื่องปั่น (blender) และทำตามขั้นตอนดังนี้

ชั่งข้าวกล้องสุก : น้ำ เป็น 400 กรัม : 600 กรัม

ปั่นให้ละเอียดเป็นเนื้อเดียวกัน

เทใส่ในปิกเกอร์หรือหม้อต้มจะได้ประมาณ 1 ลิตร

Note : ถ้าปั่นข้าวกับน้ำด้วยอัตราส่วนที่ข้าวมากกว่าน้ำจะทำให้โยเกิร์ตหนืดเกินไป และควรปั่นให้ละเอียดเป็นเนื้อเดียวกัน อาจใช้เวลานานป้องกันการมีเศษเมล็ดข้าวเล็ก ๆ ที่ปั่นไม่ละเอียด อย่างไรก็ตามการใช้อัตราส่วนของข้าวกล้องสุกเกินไปจะส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของเครื่องปั่นอีกด้วยทั้งผลิตภัณฑ์ที่ได้อาจมีความข้นหนืดสูงเกินไปไม่สะดวกในการรับประทาน

ขั้นตอนที่ 3 เติมน้ำตาล

เมื่อปั่นเสร็จแล้ว ให้เตรียมน้ำตาลแลคโตสที่มีจำหน่ายตาม

ร้านจำหน่ายอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ และซูโครสหรือที่เรียกว่า

น้ำตาลทราย ซึ่งหาซื้อได้ทั่วไป โดยมีขั้นตอนดังนี้

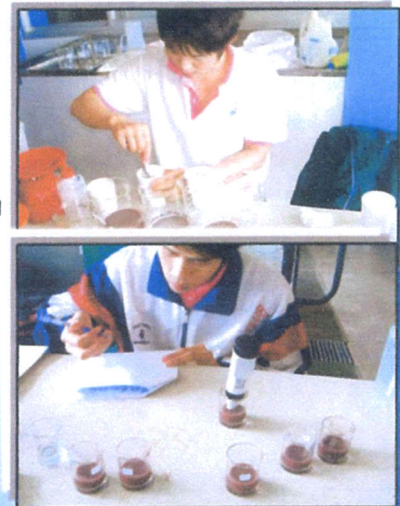
นำน้ำข้าวเก่า 1 ลิตร คนให้เข้ากัน

เติมน้ำตาลแลคโตส ร้อยละ 5 ของปริมาณน้ำข้าว และ

เติมน้ำตาลซูโครส ร้อยละ 5 ของปริมาณน้ำข้าว

คนให้เข้ากันให้น้ำตาลกระจายจนทั่ว แล้วใส่หม้อใบเล็ก

Note : การที่เติมน้ำตาลแลคโตสลงไปด้วยนั้นก็เพื่อให้จุลินทรีย์ในโยเกิร์ตข้าวกล้องผลิตกรดแลคติกได้เร็วขึ้น เนื่องจากจุลินทรีย์แลคโตบาซิลลัสจะกินน้ำตาลแลคโตสแล้วผลิตกรดแลคติก

ขั้นตอนที่ 4 พาสเจอร์ไรซ์ด้วยหม้อ 2 ชั้น

เตรียมหม้อต้มสแตนเลส เติมน้ำลงไปประมาณครึ่งหม้อ ตั้งด้วยไฟกลาง แล้วจึงนำน้ำข้าวเก่าที่เตรียมไว้แล้วในหม้อใบเล็กวางลงไป ในหม้อใบใหญ่ (เป็นหลักการพาสเจอร์ไรซ์ด้วยหม้อสองชั้น) วัดอุณหภูมิ น้ำข้าวเก่าตลอดเวลาจนได้อุณหภูมิ 75 องศาเซลเซียส หมั่นคนเป็นระยะ

เมื่อได้อุณหภูมิ ถึง 75 องศาเซลเซียส จับเวลาอีก 5 นาที จึงยกหม้อลง

Note : ถ้าอุณหภูมิในการพาสเจอร์ไรซ์ไม่ถึงที่ระบุไว้ อาจมีจุลินทรีย์อื่น ปะปนมาด้วย และอาจทำให้โยเกิร์ตเสื่อมเสียได้

ขั้นตอนที่ 5 การทำเย็น

หลังจากพาสเจอร์ไรซ์แล้วควรรีบนำน้ำข้าวเก่ามาทำเย็น ในอ่างน้ำทำเย็น ที่ได้เตรียมใส่น้ำเย็นไว้ก่อนแล้ว ควรจะเป็นอ่างน้ำขนาดใหญ่กว่าหม้อ โดยมีวิธีปฏิบัติดังนี้

ปิดฝาหม้อน้ำข้าวเก่าให้มิดชิด ป้องกันการปนเปื้อน

นำน้ำข้าวเก่าวางลงไป ในอ่างทำเย็น

เปลี่ยนน้ำตลอดหรืออาจหมุนเวียนน้ำ วัดอุณหภูมิเป็นระยะ จนกระทั่งอุณหภูมิลดลงต่ำกว่า 42 องศาเซลเซียส น้ำข้าวเก่านี้มีของแข็งที่ละลายได้ประมาณ 18-22 (°Brix) มีค่า pH ประมาณ 6.5

Note : หลังจากพาสเจอร์ไรซ์แล้วต้องรีบปิดฝาให้มิดชิดตลอดเวลา เพื่อป้องกันจุลินทรีย์ในอากาศเข้าไปปนเปื้อนซ้ำ (recontamination) และการใช้ช้อนคนโยเกิร์ตควรล้างช้อนก่อนทุกครั้ง

ขั้นตอนที่ 6 การเตรียมหัวเชื้อ (Starter)

นำข้าวกล้องสุกมาปั่นกับน้ำ ด้วยข้าว 400 กรัม ต่อน้ำ 600 กรัม
ปั่นให้เข้ากันแล้วเติมน้ำตาล 120 กรัม พาสเจอร์ไรซ์ และทำเย็น
เช่นเดียวกับที่ทำน้ำข้าวกล้อง ในขั้นตอนที่ 1-5 จากนั้นเติมเชื้อผงสำเร็จรูป YC 380 (Yogurt
culture FD-DVS YC-380 - YO-FLEX[®], CHR HANSEN) ประมาณ 0.02 กรัม ต่อน้ำข้าว 1
ลิตร คนให้เข้ากัน แล้วบ่มที่อุณหภูมิ 42 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 12 ชั่วโมง หรือมีค่า pH
 4.0 ± 0.1 ต้องคนให้เชื้อกระจายตัวทุก 3 ชั่วโมง

Note : การชั่งเชื้อ 0.02 กรัม มีความจำเป็นต้องใช้ตาชั่งละเอียด ทศนิยม 2 หรือ 3
ตำแหน่ง, หลังจากที่ทำหัวเชื้อจนได้ pH ประมาณ 4.0 ± 0.1 แล้วเก็บไว้ในตู้เย็น เพื่อชะลอ
การเจริญของเชื้อและคง pH เอาไว้ให้เหมาะสมไม่ให้ pH ลดลงต่ำเกินไป
หัวเชื้อนี้ต้องเตรียมไว้ก่อน 12 ชั่วโมง เป็นอย่างน้อย

ขั้นตอนที่ 7 เติมหหัวเชื้อโยเกิร์ต

หลังจากที่ทำเย็นจนอุณหภูมิต่ำกว่า 42 องศาเซลเซียส
ใส่หัวเชื้อโยเกิร์ตที่ได้เตรียมไว้แล้ว ในน้ำข้าวกล้อง 3%

ถ้าทำโยเกิร์ต 100 กรัม เติมหหัวเชื้อ 3 กรัม ถ้าทำ 1000 กรัม เติมหหัวเชื้อ 30 กรัม

Note : ถ้าอุณหภูมิในการทำเย็นสูงกว่า 42 องศาเซลเซียส อาจทำให้เชื้อโยเกิร์ตตาย ดังนั้น
ขณะทำเย็นควรเปลี่ยนน้ำหรือมีการเปลี่ยนถ่ายน้ำตลอด และวัดอุณหภูมิกลางภาชนะ

ขั้นตอนที่ 8 นำไปบ่มเชื้อ

ก่อนนำไปบ่มคนน้ำข้าวให้เข้ากันอีกครั้งเพื่อให้เชื้อกระจาย
ตัวดีในน้ำข้าว แล้วจึงนำไปเข้าตู้บ่ม
ปิดฝาภาชนะที่ใส่น้ำข้าวทำให้มิดชิด

ปรับตั้งอุณหภูมิตู้บ่มที่ 42 องศาเซลเซียส ถ้าไม่มีตู้บ่มให้ตั้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง
ตั้งทิ้งไว้ และตรวจสอบเป็นระยะ

Note : ควรปิดฝาภาชนะน้ำข้าวทำให้มิดชิดเพื่อป้องกันการปนเปื้อนของเชื้ออื่น ซึ่ง
เชื้อจุลินทรีย์ที่ใช้ทำโยเกิร์ตนี้ จะเจริญได้ดีที่อุณหภูมิ 42 องศาเซลเซียส ถ้าบ่มที่
อุณหภูมิห้องต้องระมัดระวังเชื้อจุลินทรีย์คู่แข่งอื่น ๆ ในอากาศเจริญอย่างรวดเร็วทำให้
ผลิตภัณฑ์เสื่อมเสียได้

ขั้นตอนที่ 9 การ ตรวจสอบผลิตภัณฑ์โยเกิร์ต

เมื่อบ่มเชื้อแลคโตบาซิลลัสไปได้สักระยะหนึ่ง น้ำข้าวจะเริ่มเปลี่ยนเป็นโยเกิร์ต (มีรสชาติดมเปรี้ยว) ขั้นตอนนี้แต่ไม่ถึงกับเกาะตัวเป็นก้อน ทำการตรวจสอบโยเกิร์ต โดยตรวจวัดค่า
ความเป็นกรด-ด่าง (pH) และปริมาณของแข็งที่ละลายได้ (°Brix) ถ้าไม่มีอุปกรณ์เหล่านี้
สามารถใช้วิธีการชิม ถ้าเชื้อแลคโตบาซิลลัสเจริญได้ดีผลิตภัณฑ์ควรมีรสดมเปรี้ยวภายใน
เวลาประมาณ 6-10 ชั่วโมง หรือวัดด้วยเครื่องวัด pH หรือกระดาษวัดควรมีค่าความเป็น
กรด-ด่าง (pH) ประมาณ 4.0 ± 0.1 และปริมาณของแข็งที่ละลายได้มีค่าประมาณ 18 °Brix
หรือดมกลิ่นด้วย จะมีกลิ่นหมักเล็กน้อย ควรทำการตรวจสอบเป็นระยะๆ โดยตรวจสอบที่
เวลา 3, 6 และ 9 ชั่วโมง

Note : ในการตรวจสอบแต่ละครั้งควรรีบปิดฝาภาชนะและเก็บเข้าตู้บ่มทันที เพื่อให้อุณหภูมิ
ในการเจริญของเชื้อโยเกิร์ตยังคงเหมาะสมอยู่ที่ 42 องศาเซลเซียส เสมอ

ขั้นตอนที่ 10 จัดเก็บโยเกิร์ต

เมื่อ pH ของผลิตภัณฑ์โยเกิร์ตได้ตามที่ต้องการ
ให้นำออกจากตู้บ่มและนำไปบรรจุใส่ขวดหรือภาชนะ
สำหรับใส่โยเกิร์ตที่เตรียมไว้แล้ว

ล้างขวดให้สะอาด

เทโยเกิร์ตใส่ขวดหรือภาชนะบรรจุ

ปิดฝาให้มิดชิดเก็บไว้ในตู้เย็นอุณหภูมิไม่เกิน 8 องศาเซลเซียส ซึ่งสามารถเก็บได้นาน 10-20
วันขึ้นอยู่กับอุณหภูมิที่เก็บ

Note : หากต้องการฆ่าเชื้อจุลินทรีย์แบบสเตอริไรซ์สามารถทำได้โดยนำผลิตภัณฑ์โยเกิร์ตใส่
ขวดแยกชนิดฝาเหล็กกลัด นึ่งไต่อากาศให้อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส ปิดฝาแล้วฆ่าเชื้อโดย
การต้มน้ำเดือด 20 นาทีแล้วทำเย็น จะสามารถเก็บผลิตภัณฑ์ไว้ที่อุณหภูมิห้องได้นานกว่า 6

การรับประทานโยเกิร์ต

เมื่อผ่านการหมักเชื้อจุลินทรีย์แลคโตบาซิลลัสจนผลิตภัณฑ์มีรสอมเปรี้ยวแล้ว สามารถ
รับประทานได้เลย หรือสามารถแช่เย็นก่อนรับประทานได้ เพื่อเพิ่มรสชาติ

หากเก็บไว้หลายวันอาจเกิดการตกตะกอน

ก่อนรับประทานควรเขย่าขวดให้เข้ากันดี

และเพื่อเพิ่มรสชาติสามารถรับประทานกับของว่างอื่นๆได้

หรืออาจจะปรุงแต่งรสชาติเองตามใจชอบ

ขั้นตอนการผลิตข้าวเก่าพะงอก

สิ่งที่เราต้องเตรียม

การทำข้าวเก่าพะงอกสามารถทำได้ง่ายๆ อันดับแรกต้องเตรียมวัตถุดิบ และอุปกรณ์ ดังนี้

1. ข้าวเก่า (ข้าวเหนียวดำ)
2. ผ้าขาวบาง
3. กะละมัง หรือ ถาด
4. หม้อนึ่ง

Note : ถ้าหากมีตุ๋มหรือตุ๋บ สามารถใช้ตุ๋มได้ แต่ในการพะงอกสามารถบ่มที่อุณหภูมิห้องได้

ขั้นตอนที่ 1 ทำความสะอาดข้าวเก่า

ขั้นแรกนี้ต้องคัดเลือกข้าวเก่าที่มีลักษณะดี
ซึ่งน้ำหนัก ของข้าวเก่า

แล้วหาหม้อ หรือกะละมัง สำหรับแช่ข้าว
เทข้าวลงไปและล้างด้วยน้ำสะอาด 2 ครั้ง

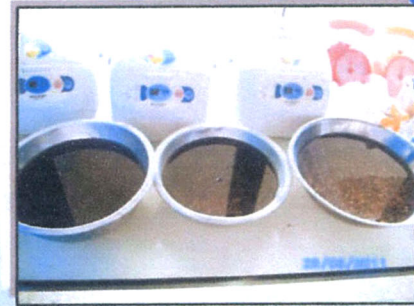

Note : ควรทำอย่างระมัดระวัง เพื่อป้องกันข้าวหก หรือตกหล่น อาจทำให้น้ำหนักของข้าวเปลี่ยนแปลงได้

ขั้นตอนที่ 2 การแช่ข้าว

หลังจากล้างทำความสะอาดแล้วนำข้าวมาแช่น้ำ
นำหม้อ หรือกะละมัง มาใส่ข้าวเก่าที่ล้างแล้ว
เติมน้ำลงไปให้ท่วมข้าวเก่า ประมาณหนึ่งนิ้วครึ่ง
แช่ทิ้งไว้ประมาณ 4-6 ชั่วโมง

หลังจากที่แช่ข้าวเสร็จ ก็นำมาล้างด้วยน้ำสะอาดอีก 2 ครั้ง
ซังน้ำหนักข้าว

Note : ถ้าหากแช่ข้าวไว้นานกว่า 6 ชั่วโมง อาจทำให้เกิดการหมักโดยจุลินทรีย์ได้ ซึ่งจะทำให้ข้าวมีรสและกลิ่นเปรี้ยวได้

ขั้นตอนที่ 3 การเพาะงอกข้าวเก่า

การเพาะงอกข้าวเก่า ต้องหาผ้าขาวบางมาห่อข้าวที่ได้แช่เอาไว้ เทข้าวเก่าทั้งหมดลงในผ้าขาวบาง

แล้ววางในถาดหรือกะละมัง พรมน้ำลงไปพอให้ชุ่ม

ปิดฝาถาดหรือกะละมังให้มิดชิด

อาจใช้ตุ้ม (ถ้ามี) หรือตั้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง

ทำการเพาะงอกเป็นเวลา 1 คืน

Note : ขณะที่เพาะงอกข้าวเก่า ให้พรมน้ำตลอดทุกๆ 3 ชั่วโมง เพื่อให้เกิดความชื้นที่เหมาะสมและเพื่อไม่ให้ข้าวแห้งมาก

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบข้าวเก่าเพาะงอก

เมื่อเพาะงอกข้าวเก่าได้ 1 คืบ นำข้าวเก่าออกมาจากตูบ่ม
เปิดผ้าขาวบางออก สังเกตดูการงอกของข้าวเก่า
นำข้าวเก่าที่เพาะงอกแล้วมาชั่งน้ำหนัก

Note : ไม่ควรปล่อยให้ระยะเวลาในการเพาะงอกนานเกินไป หรือเกิน 1 คืบ เพราะอาจทำให้
ข้าวเกิดการงอกมากเกินไป

ขั้นตอนที่ 5 การนึ่งข้าวเพาะงอก

การนึ่งข้าวเป็นการให้ความร้อนกับข้าวเก่าหลังจากที่ได้ทำการเพาะงอก
ทำโดยตั้งหม้อนึ่ง และนำข้าวเก่าเพาะงอกที่ห่อด้วยผ้าขาวบาง
มาวางในหม้อนึ่ง ปาดข้าวเก่าเพาะงอกเพื่อให้กระจายทั่วหม้อนึ่ง
ให้ความร้อนโดยการนึ่งเป็นเวลา 10 นาที

Note : ถ้าใช้เวลาในการนึ่งข้าวนานเกินไป หรือใช้ไฟแรงมากๆ อาจทำให้ข้าวสุกเกินไปไม่
สามารถนำไปใช้ได้

ขั้นตอนที่ 6 การตากแดดข้าวกำพะวงอก

หลังจากนึ่งครบ 10 นาทีแล้ว ให้ยกข้าวกำพะวงอกออกจากหม้อหนึ่ง
นำออกไปตากแดด โดยวางบนตะแกรง แผ่ข้าวกำพะวงอกให้กระจาย
ตากแดด ประมาณ 2-3 แดด
จากนั้นก็เก็บไว้ที่อุณหภูมิห้อง และเก็บไว้ใช้ทำโยเกิร์ตต่อไป

Note : การตากแดดเพื่อให้ข้าวกำพะวงอกสามารถเก็บไว้ได้นานขึ้น ในสภาพที่แห้ง โดย
ที่ ข้าวกำพะวงอกที่ผ่านการตากแดด ควรมีความชื้นต่ำกว่า 14%

ต้นทุนการผลิตโยเกิร์ต โดยประมาณ สำหรับผลิตเพื่อทดลอง 7 ส.ค. 54

ผลิต 750 ขวดแก้วขนาด 110 มล

			บาท
1.	ข้าวกำ 20 กก * กก ละ 35		700
2.	ขวดแก้วพร้อมฝาเหล็กสีก 750 ใบ * 6.5 บ		4850
3.	น้ำตาลแลคโตส 3 กก * 380 บ.		1140
4.	น้ำตาลซูโครส 10 กก. * 24		240
5.	ค่าแรง บดปั่น (blend) พาสเจอร์ไรซ์ ต้ม ฆ่าเชื้อ 2 วัน * 6 คน * 300 บ.		3600
6.	เชื้อจุลินทรีย์		850
7.	แก๊ส พาสเจอร์ไรซ์ ฆ่าเชื้อ 2 ถัง (ถังละ 15 กก.)		600
8.	ฉลาก กลอง ประมาณ ขวดละ 2 บ.		1500
	รวม		13480

$13480 / 750 = 18$ บาทต่อขวด สำหรับการผลิตเพื่อการทดลอง

สำหรับการผลิตเชิงพาณิชย์สามารถลดต้นทุนได้อีกมากมายโดยการบริหารจัดการค่าแรงงาน
วัตถุดิบแต่ละตัวให้ถูกกว่านี้ ซึ่งต้นทุนไม่น่าจะต่างกับนมโยเกิร์ต

ภาคผนวก
รวมภาพกิจกรรมการผลิต

รูป 1-2 ตรวจสอบพันธุ์ข้าวที่ใช้ในกระบวนการผลิต

รูป 3 ข้าวเก่าพะเยา

รูป 4 ข้าวเก่าดอยมูลเซอ

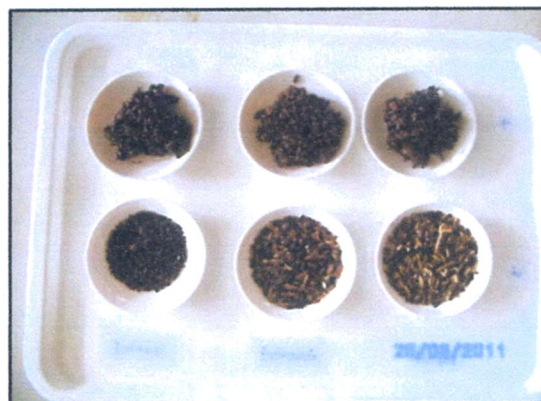
รูป 5 ข้าวกล้องดอยสะเก็ด

รูป 6

รูป 7 หุงข้าวกล้องในหม้อหุงข้าวไฟฟ้า ในอัตราส่วน 1: 1

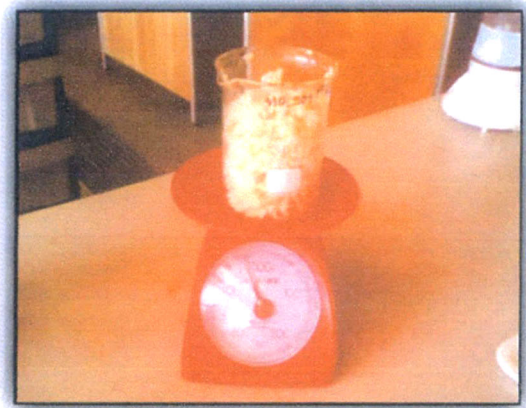

รูป 8 ข้าวกล้องที่หุงสุกเสร็จแล้วเปรียบเทียบกับข้าวที่ยังไม่ได้หุง

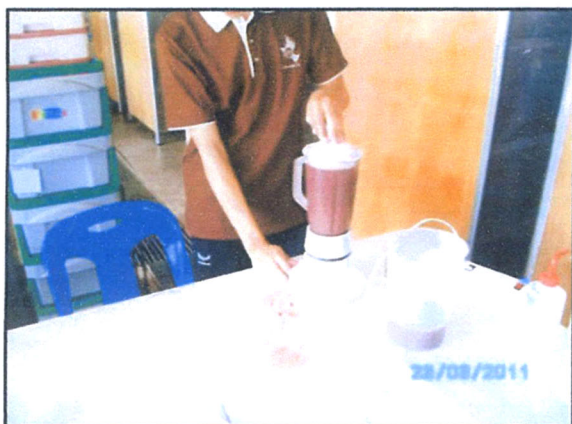

รูป 9 ตักข้าวที่หุงเสร็จไปชั่ง

รูป 10 ชั่งข้าวให้ได้น้ำหนักประมาณ 300 กรัม

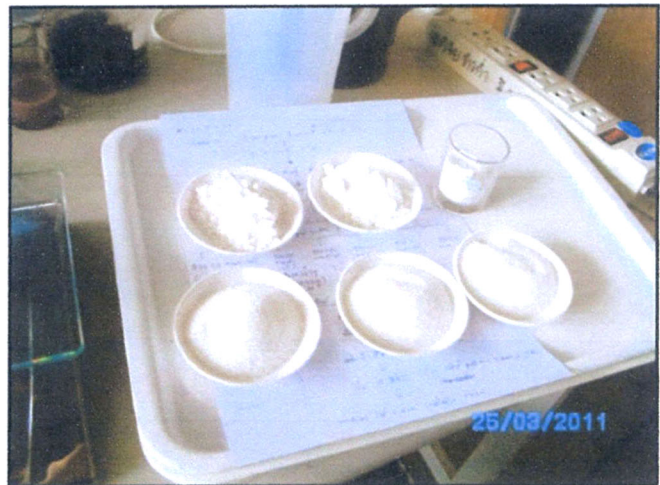
รูป 11 ทำการปั่นข้าวก่ำกับน้ำเปล่าจนให้ผสมเป็นเนื้อเดียวกัน อัตราส่วน 1:4

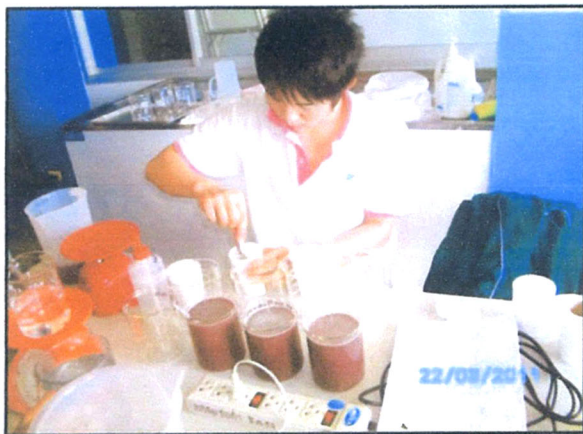
รูป 12 น้ำข้าวก่ำที่ได้จากการปั่น

รูป 13 น้ำตาลแลคโตส

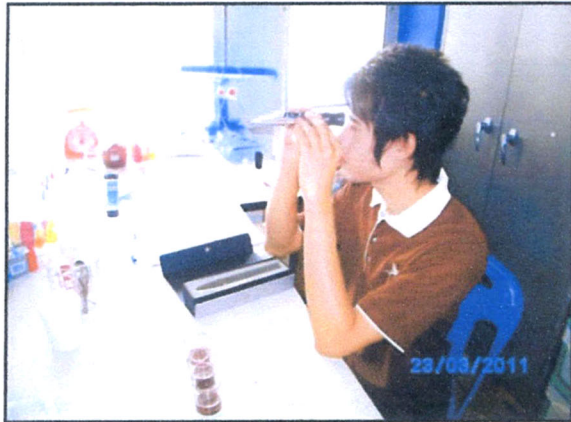
รูป 14 น้ำตาลแลคโตส+น้ำตาลซูโครส

รูปที่ 15 ผสมน้ำข้าวกล้อง+น้ำตาล
แลคโตสในอัตราส่วนต่างๆ

รูปที่ 16 เครื่องแก้วที่ใช้ในการตรวจสอบ

รูปที่ 17 ทำการวัดค่าองศาบริกซ์และค่า pH

รูปที่ 18 พาสเจอร์ไรต์ที่ $80-85^{\circ}\text{C}$ เป็นเวลา 5 นาที

รูป 19 ทำเป็นจนให้อุณหภูมิอยู่ที่ $37-43^{\circ}\text{C}$

รูป 20 เติมหัวเชื้อโยเกิร์ตแล้ววัดค่าองศาบริกซ์
และค่า pH

รูป 21 ปิดอะลูมิเนียมฟอยล์เพื่อ
ป้องกันการปนเปื้อน

รูป 22 นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 40 °C เป็น
เวลา 9 ชั่วโมงและตรวจสอบทุกๆ 3 ชั่วโมง

รูป 23 ขณะอยู่ในตู้บ่มที่อุณหภูมิ 40 °C

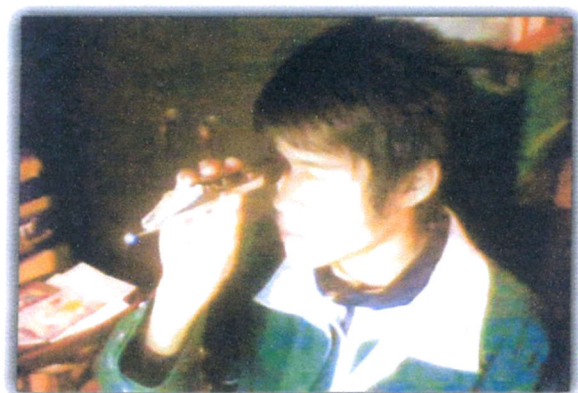
รูป 24 ตรวจสอบผลทุกๆ 3 ชั่วโมง

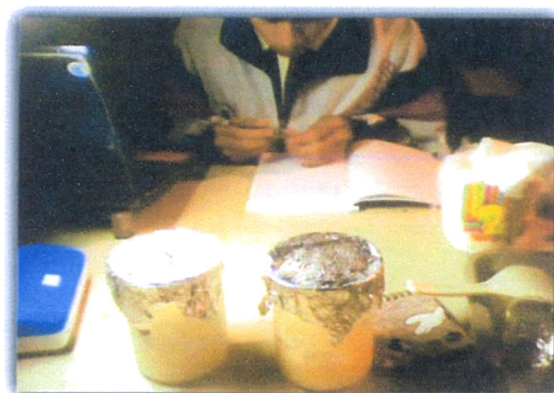
รูป 25 ทำการตรวจวัดค่าต่างๆภายหลังจาก
การต้ม

รูป 26 ขั้นตอนการวัด pH หลังการต้ม

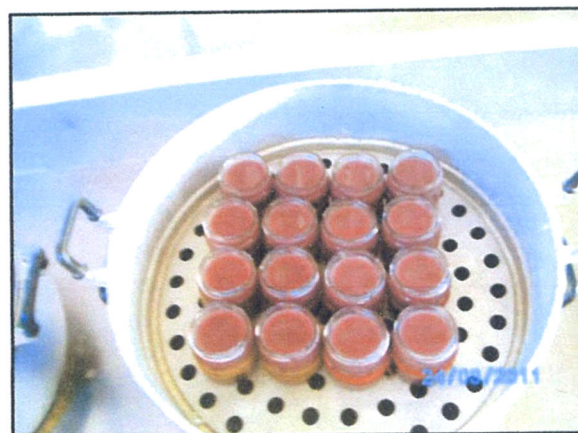
รูป 27 ขั้นตอนการตรวจวัดค่า °Brix หลังการต้มใน
แต่ละระยะของการต้ม

รูป 28 บันทึกข้อมูลตามระยะเวลาที่กำหนด
จนค่า pH ที่ตรวจสอบได้ค่าประมาณ
 4 ± 0.1

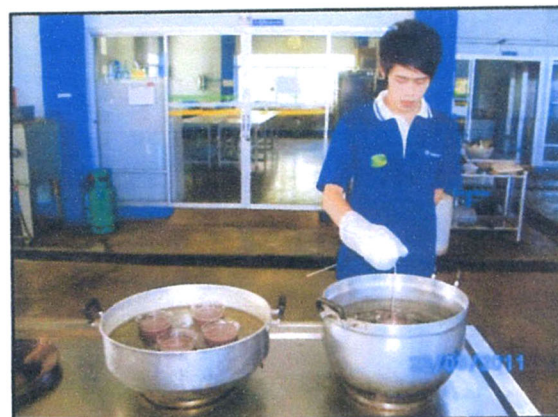
รูป 29 ค่า pH ของผลิตภัณฑ์ได้ค่าตามกำหนด

รูป 30 บรรจุลงขวดแล้วนำไปนึ่งที่อุณหภูมิ 80-85 °C เป็นเวลา 5 นาที

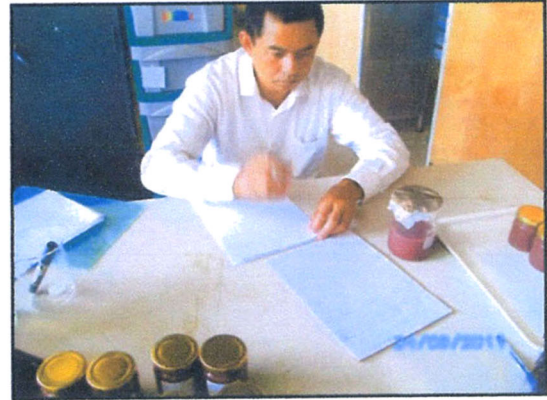
รูป 31 นำไปต้มฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 90-95 °C เป็นเวลา 5 นาที

รูป 32 ตรวจสอบอุณหภูมิในการต้มฆ่าเชื้อ

รูป 33 ทดสอบทางประสาทสัมผัส

รูป 34 สรุปผลในแต่ละสูตรที่ทดลอง
เพื่อเป็นแนวทางทดลองในครั้งต่อไป

รูป 35-36 ผลิตภัณฑ์โยเกิร์ตข้าวกล้า

